ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda)

18. jaanuar 2005 *

Kohtuasjas T-141/01,

Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, asukoht Barcelona (Hispaania), esindajad: advokaadid M. Belard-Kopke Marques-Pinto ja C. Viñas Llebot, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: S. Pardo ja L. Visaggio, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

mille esemeks on taotlus tühistada komisjoni 4. märtsi 1999. aasta otsus K(1999) 534 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) arendusrahastust antud finantsabi, mis oli hagejale esialgselt antud 26. novembri 1993. aasta otsusega K(93) 3394 vastavalt nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määrusele (EMÜ) nr 4256/88, milles nähakse ette sätted määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

osas, mis puudutab Euroopa Põllumajanduse Arengu- ja Tagatisfondi (EAGGF) arendusrahastut (EÜT L 374, lk 25), sumahhi tootmise uute kultiveerimistehnikate kasutuselevõtmist käsitleva näidisprojekti rahastamiseks (projekt nr 93.ES.06.030), tühistamise kohta,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees N. J. Forwood ning kohtunikud J. Pirrung ja A. W. H. Meij,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades kirjalikku menetlust ning 14. jaanuari 2004. aasta kohtuistungil toimunut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Tugevdamaks majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust EÜ artikli 158 tähenduses, on nõukogu 24. juuni 1988. aasta määrusega (EMÜ) nr 2052/88 struktuurifondide ülesannete ja tõhususe kohta ning nende tegevuse kooskõlastamise kohta teiste struktuurifondide ning Euroopa Investeerimispanga ja muude olemasolevate

rahastamisvahendite tegevusega (EÜT L 185, lk 9) struktuurifondide ülesannetena ette nähtud eelkõige arengus mahajäänud piirkondade arengu ja struktuurilise kohandamise edendamine, samuti põllumajandusstruktuuride kohandamise kiirendamine ja maapiirkondade arengu edendamine ühise põllumajanduspoliitika reformi raames (artikli 1 lõige 1 ning lõike 5 punktid a ja b). Seda määrust on muudetud nõukogu 20. juuli 1993. aasta määrusega nr 2081/93 (EÜT L 193, lk 5).

2 Määruse nr 2052/88, mida on muudetud määrusega nr 2081/93, artikli 5 lõike 2 punktis e on ette nähtud, et struktuurifondid võivad finantsabi anda muu hulgas tehnilisele abile antava toetusena, sealhulgas toetusena ettevõtmiste ettevalmistamise, eelhindamise, järelevalve ja järelhindamise meetmetele, ning katse- ja tutvustusprojektidele.

3 Nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määrusega (EMÜ) nr 4256/88 on ette nähtud sätted määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks osas, mis puudutab Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) arendusrahastut (EÜT L 374, lk 25). Seda määrust on muudetud nõukogu 20. juuli 1993. aasta määrusega (EMÜ) nr 2085/93 (EÜT L 193, lk 44).

4 Määruse nr 4256/88, mida on muudetud määrusega nr 2085/93, artikliga 8 on sätestatud, et oma ülesannete täitmisel võib EAGGF 1% ulatuses oma aastaeelarvest finantseerida muu hulgas „põllumajandus- ja metsandusstruktuuride kohandamist ja maapiirkondade arengu edendamist käsitlevaid katseprojekte" (teine taane) ning „tutvustusprojekte, sealhulgas metsade arendamise ja väärtustamise ning põllumajandussaaduste ja -toodete ümbertöötamist ja turustamist käsitlevaid projekte, et näidata tootmise ja juhtimise süsteemide, meetodite ja tehnikate tegelikke võimalusi, mis on kooskõlas ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidega" (kolmas taane). [mitteametlik tõlge]

5 Nõukogu võttis 19. detsembril 1988 vastu määruse (EMÜ) nr 4253/88, milles nähakse ette sätted määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks esiteks seoses struktuurifondide tegevuse kooskõlastamisega teiste struktuurifondidega ning teiseks Euroopa Investeerimispanga ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega (EÜT L 374, lk 1). Seda määrust on muudetud nõukogu 20. juuli 1993. aasta määrusega (EMÜ) nr 2082/93 (EÜT L 193, lk 20).

6 Määruse nr 4253/88, mida on muudetud määrusega nr 2082/93, artikliga 24 on seoses abi vähendamise, peatamise ja tühistamisega ette nähtud:

„1. Kui ettevõtmine või meede ei õigusta osa või kogu eraldatud abi, vaatab komisjon juhtumi asjakohasel viisil partnerluse raames läbi, nõudes eelkõige seda, et liikmesriik või liikmesriigi poolt ettevõtmise määratud ametiasutused esitaksid omapoolsed märkused kindlaksmääratud aja jooksul.

2. Pärast uurimist võib komisjon asjaomasele ettevõtmisele või meetmele antavat abi vähendada või selle peatada, kui uurimise käigus ilmneb eeskirjade eiramine või ettevõtmise või meetme rakendamise tingimusi mõjutav oluline muudatus, mille kohta ei ole taotletud komisjoni heakskiitu.

3. Iga alusetult makstud summa makstakse komisjonile tagasi. Hilinenud tagasimaksetele lisatakse viivis, järgides finantsmääruse sätteid ning kooskõlas tingimustega, mille peab kehtestama komisjon vastavalt VIII jaotises nimetatud korrale."

Faktilised asjaolud

Hagejaks olev äriühing

7 Hagejaks olev äriühing Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, asutati 4. juunil 1993 Barcelonas.

8 Tema osanike hulka kuulusid äriühing Compañia de Estudios y Servicios para el Medio Ambiente Codema, SA, A ja veel kaks füüsilist isikut. Viimati nimetatute osad selles ühingus omandas hiljem Codema. Ühingu asutamise ajal nimetati juhatuse esimeheks ja esindusisikuks A, keda volitati viie aasta jooksul täitma kõiki ettevõtte nõukogu ülesandeid, mida saab juriidiliselt delegeerida. 29. mail 1998 valiti A uueks viieaastaseks perioodiks juhatuse esimeheks tagasi. Ta lõpetas nimetatud ülesannete täitmise 31. juulil 2001.

9 Hageja asukoht oli esialgselt Barcelona, Calle Juan Güell nr 152, poolkorrusel. Aastal 1996 muudeti asukoha aadress ning selleks sai Calle Galileu nr 303, 2. korrus-A ning aastal 1999 Calle Guitard nr 45, 6. korrus, mõlemad Barcelonas. Käesoleval hetkel on hageja asukoht viimati nimetatud aadressil.

Muud Entorn'i üksused

10 B asutas 22. detsembril 1993 Guernesey saarel *offshore*-äriühingu Entorn Trading Ltd. Selle äriühingu asukoht on Dublinis.

11 Entorn Trading on andnud prokuura C-le. Viimati nimetatud volituse alusel tegutsedes asutas C 5. juulil 1994 Hispaania harukontori nimetusega Entorn SL-Sucursal en España (edaspidi „Entorn Sucursal"). C esindas Entorn Sucursal'i alalise esindusõiguse alusel. Entorn Sucursal'i asukoht oli äriühingu MB Consultores y Auditores juures aadressil Plaza Ruiz de Alda 4, 8. korrus-A Sevillas. Aastal 1996 viidi Entorn Sucursal'i asukoht B korralduse alusel üle Tenerifele, kus selle üksuse tegevus arvatavasti hiljem lõpetati.

Ühenduse finantsabi taotlus ja maksmine

12 Vaidlustatud otsuses osundatud ühenduse finantsabi maksti projektile nimetusega „tutvustusprojekt, mis käsitleb sumahhikasvatust uute kultiveerimistehnikate abil" (edaspidi „sumahhi-projekt"). Sumahh on tüüpiline Vahemere maade taim, mille lehtedest saab pärast kuivatamist ja peenestamist eraldada tanniini, st ainet, mida kasutatakse nahkade parkimisel. Nimetatud tutvustusprojekti koostas B, kes oli 1992. aasta lõpus võtnud ühendust A-ga, et tutvustada talle oma kavatsust nimetatud projekti teostamiseks Hispaanias. B võttis A vahendusel ühendust C-ga, kes elas Sevillas ning töötas Junta de Andalucia teadusuuringute talituse planeerimisosakonna juhatajana, kelle vastutusalasse nimetatud projekti tehniline elluviimine hiljem kuulus ning kes oli seotud Entorn Sucursal'i asutamisega.

13 12. juulil 1993 saadeti komisjoni põllumajanduse peadirektoraati ühe komisjoni ametniku, nimelt D nimele kiri, mille päises oli märgitud „Entorn SL" ja millel oli kirjas hageja aadress. Kirjast selgub hageja huvi taotleda sumahhi-projektile määruse nr 4256/88 artikli 8 alusel finantsabi ning selles palutakse saata taotluse koostamiseks vastavad formularid. Kirjal on „A. López Gargallo", kes on A kinnituste kohaselt talle tundmatu, allkiri, ning pole ka suudetud kindlaks teha, kellega tegemist.

14 14. septembril 1993 esitati komisjonile ühenduse finantsabi taotlus. Taotlusele oli lisatud kiri, millel oli samasugune päis kui 12. juuli 1993. aasta kirjal, ning loetamatu allkiri. 22. septembril 1993 saadeti komisjonile finantsabi taotluse uus versioon põhjendusega, et 14. septembril oli ekslikult saadetud projekt, mis polnud veel lõplik. Kaaskirjal oli sama päis ja allkiri „A. López Gargallo". A poolt allkirjastatud 25. oktoobri 1993. aasta kuupäevaga faksiga saadeti komisjonile andmed hageja pangakonto kohta.

15 Oma 26. novembri 1993. aasta otsusega K(93) 3394 (edaspidi „maksmisotsus"), mis oli vastu võetud nõukogu määruse nr 4256/88 artikli 8 alusel, andis komisjon hagejale projekti nr 93.ES.06.030 jaoks finantsabi. Projekti kogumaksumus oli 1 381 132 eküüd ning ühenduse finantsabi otsustati anda maksimaalsummas 1 035 849 eküüd.

Projekti elluviimine

16 30. novembri 1993. aasta kirjaga saadeti komisjonile „Entorn SL" uus aadress (Albacete, Hispaania) ja uued andmed pangakonto kohta (konto Banca nazionale del lavoro's Madriidis). Kirja päises oli nimetus „Entorn SL" ning uus aadress. Ka sellel kirjal oli „A. López Gargallo" allkiri.

17 29. märtsi 1994. aasta kirjaga, mille oli A nimel allkirjastanud isik, kelle allkiri ei olnud loetav, teavitati komisjoni asjaolust, et sumahhi-projekti raames on „Entorn SL" avanud äriühingu MB Consultores y Auditores juures Sevillas „spetsiaalse büroo, mis kasutab seda aadressi tegutsemiskohana". Kirjas oli märgitud, et C ja A on vastavalt tehnilise külje ja projekti eest vastutavad isikud.

18 Hageja vaidlustab asjaolu, nagu oleks A osalenud sumahhi-projektis projekti eest vastutava isikuna ja hagejaks oleva äriühingu tegevjuhina. Ta kinnitab, et A osales projektis tehnilise nõustajana äriühingu Codema nimel ning et viimati nimetatu maksis Entorn Sucursal'ile ligikaudu 2,25 miljonit Hispaania peseetat (ESP) A poolt osutatud teenuste ning nendega seotud reisikulude eest.

19 A ei võtnud äriühingu Entorn Sucursal ja hagejaks oleva äriühingu nime sarnasuse suhtes õiguslikus mõttes midagi ette.

20 Vastavalt maksmisotsuse 2. lisa sätetele maksti välja kaks ettemakset kogusummas 725 094 eküüd. Esimene väljamakse summas 414 340 eküüd tehti 20. jaanuaril 1994 30. novembri 1993. aasta kirjas märgitud pangakontole. Teise väljamakse tegemisest teatati 25. augustil 1995 „Entorn SL-le" Albacete'i aadressile saadetud faksiga. See summa, 310 755 eküüd, maksti Madridis asuvas Banque Caixa pangas avatud kontole, mille omanik oli „Entorn Trading Ltd Entorn SL". Komisjon oli selle kontonumbri saanud 14. juulil 1995 äriühingu MB Consultores y Auditores nimel saadetud faksiga, millel oli allkiri, mis ei langenud kokku ühegi nimetatud äriühingu töötaja allkirjaga.

Haldusmenetlus ja vaidlustatud otsus

21 10. juulil 1997 saatis komisjon „Entorn SL-le" Sevillasse kirja, milles teavitas teda, et komisjoni talitused kontrollivad määruse nr 4256/88 artikli 8 alusel komisjoni poolt välja makstud finantsabi nii tehnilisest kui raamatupidamise aspektist. Kontrollimine toimus A ja C juuresolekul projekti elluviimise asukohas Sevillas 24. ja 25. juulil 1997.

22 1997. aasta juulis läbiviidud kontrollkäikude tulemusena saatis komisjon „Entorn (Sumac)'ile" 3. aprilli 1998. aasta kuupäevaga kirja, mis saadeti MB Consultores y Auditores aadressile Sevillas. Selles kirjas tõi komisjon välja asjaolud, mis võivad kujutada endast eeskirjade eiramist, ning märkis, et on otsustanud alustada maksmisotsuse 2. lisa lõikes 10 ja määruse 4253/88 artiklis 24 ette nähtud menetlust. „Entorn (Sumac)'ile" teatati ka seda, et seni makstud summad võidakse tagasi nõuda. Lisaks tegi komisjon „Entorn (Sumac)'ile" ettepaneku esitada kuue nädala jooksul tõendeid selle kohta, et maksmisotsusest tulenevad kohustused on täidetud. Komisjon sai vastuse 24. mai 1998. aasta kirjas, mis oli saadetud Sevillast ja millele oli alla kirjutanud C.

23 4. märtsil 1999 tegi komisjon otsuse (edaspidi „vaidlustatud otsus") kõnealuse finantsabi tühistamise ning seni makstud summade tagasimaksmise kohta kas hageja või kui see on asjakohane, siis teiste hageja võlgade eest juriidiliselt vastutavate isikute poolt 60 päeva jooksul otsusest teatamisest. Vaidlustatud otsuse tekst on muu hulgas järgmine:

„1) Finantsabi taotluse esitas äriühing Entorn SL, mille asukoht on Barcelonas. Ühenduse finantsabi maksti välja nimetatud ühingule. Veidi hiljem asutati Dublinis äriühing nimetusega Entorn Trading Ltd ning B taotlusel avati Sevillas selle harukontor nimetusega Entorn SL. Viimati nimetatud ühingule saatis komisjon kõik projekti raames tehtud maksed. Nimetatud muudatusega seoses teatati komisjonile, et tegemist on lihtsalt tulusaaja aadressimuutusega, samas kui tegelikult asendati üks projekti vahendusel tulu saav isik teisega ilma komisjoni heakskiiduta.

2) Tulusaaja poolt näidatud aadressil läbi viidud eespool viidatud kontrolli käigus leiti, et sellel aadressil tegutseb äriühing MB Consultores y Auditores. Kontrolli läbi viinud isikud ei suutnud leida ühtki projektiga seotud administratiivset ega

raamatupidamisdokumenti, samas kui finantsabi maksmisotsuse 2. lisa punktides 5 ja 6 on ette nähtud, et kõik projektiga seotud dokumendid peavad paiknema äriühingu asukohas ja olema komisjoni talitustele kättesaadavad; samas leiti ka seda, et mitmetel erinevatel projektiga seoses komisjonile esitatud dokumentidel olid võltsitud allkirjad ning varustust, mille kohta on lõpparuande tehnilises lisas foto, ei ole projekti raames kasutatud.

3) Lõpuks leiti ühe Entorn SL maksudeklaratsiooni esitamise ajal Hispaania rahandusministeeriumile esitatud bilansikoopiaga tutvumise tulemusena, et projekti maksumus ulatub ligikaudu 23 000 000 Hispaania peseetani [ESP], samas kui deklareeritud kogumaksumus on 233 623 004 peseetat [ESP];

arvestades, et neil asjaoludel on alust finantsabi andmine tühistada ning vastavalt nõukogu määruse (EMÜ) nr 4253/88 artikli 24 lõikele 3 projektile seni makstud summad tagasi nõuda;

arvestades, et vastavalt äriühingutele kohaldatavale siseriiklikule õigusele on osanikud teatud tüüpi äriühingute puhul vastutavad äriühingu võlgade eest;

[...]

on võtnud vastu käesoleva otsuse:

Artikkel 1

Tühistada komisjoni otsusega nr K(93) 3394 äriühingule Entorn SL projekti nr 93.ES.06.030 nimetusega „tutvustusprojekt, mis käsitleb sumahhikasvatust uute kultiveerimistehnikate abil" elluviimiseks EAGGF arendusrahastust antud kuni 1 035 849 [eküü] suurune finantsabi.

Artikkel 2

Äriühing Entorn SL ja kui see on asjakohane, siis tema võlgade eest juriidiliselt vastutavad isikud, on kohustatud maksma tagasi 725 094 [eurot] [...]"

24 Otsusest, mis saadeti ühtlasi ka Hispaania Kuningriigile, teatati hagejale tema aadressil Barcelonas 10. aprillil 2001 pärast seda, kui hagejat ei õnnestunud tema Sevilla-aadressil kätte saada.

25 Lisaks saatis komisjon Hispaania prokuratuurile sumahhi-projekti kohta koostatud toimiku ning samuti teised toimikud, mis puudutasid kaht teist projekti, millega A ja C olid seotud. Hispaania prokuratuur esitas pädevatele Juzgados de Instrucción'idele lahendamiseks süüdistused võltsitud allkirjade ja kestva pettuse asjus. A, B, C ja D tegevust seoses sumahhi-projektiga uuritakse.

Menetlus ja poolte nõuded

26 20. juunil 2001 esitas hageja Esimese Astme Kohtu kantseleisse käesoleva hagi. 25. juunil 2001 esitas ta Esimese Astme Kohtu kantseleisse eraldi dokumendiga nõude, milles taotles vaidlustatud otsuse täitmise peatamist. 22. oktoobri 2001. aasta määrusega kohtuasjas T-141/01 R: Entorn *v.* komisjon (EKL 2001, lk II-3123) jättis Esimese Astme Kohtu president taotluse ajutiste meetmete kohaldamiseks rahuldamata ning määras, et otsus kohtukulude kohta tehakse hiljem.

27 Esimese Astme Kohus esitas menetluse läbiviimise huvidest lähtudes küsimusi ja nõudis pooltelt dokumentide esitamist. Pooled vastasid küsimustele ja esitasid nõutavad dokumendid ettenähtud tähtajal. 2003. aasta juulis oli hagejal võimalus Esimese Astme Kohtu kantseleis tutvuda komisjoni esitatud haldustoimikuga, välja arvatud teatud dokumendid, mille Esimese Astme Kohus oli konfidentsiaalseks kuulutanud. Võimalust toimiku kohta kirjalike märkusi esitada hageja ei kasutanud.

28 13. oktoobril 2003 esitas hageja üksikasjalikud märkused pealkirjaga „Märkused kohtuistungi protokolli kohta". Märkuste lisana esitas ta pettusevastase võitluse koordineerimisüksuse (UCLAF) poolt 29. septembril 1997 koostatud dokumendi, mille sisuks oli aruanne B poolt nimetatud üksuse, kuhu hageja oli 1997. aasta septembris omal algatusel pöördunud, ametnikele esitatud teatavate avalduste kohta. Need avaldused puudutavad eelkõige B osalust sumahhi-projekti elluviimisel. Hageja kinnitas, et ta on nimetatud dokumendiga tutvunud kriminaalmenetluse raames, mis on algatatud Hispaanias seoses käesoleva vaidluse aluseks olevate asjaoludega. Lisaks taotles hageja kriminaalmenetluse kohtueelse uurimise protokollide lisamist toimikusse. 4. novembril 2003 esitas hageja märkused, milles taotles terve rea menetlust korraldavate meetmete ja uurimistoimingute rakendamist.

29 Esimese Astme Kohus esitas pooltele täiendavaid küsimusi ning taotles komisjonilt eespool mainitud UCLAF aruande lisade esitamist. Pooled vastasid küsimustele ettenähtud tähtajal. Komisjon esitas nõutud dokumendid, olles siiski vastu, et need edastataks hagejale. Pärast dokumentide konfidentsiaalse iseloomu kontrollimist ning teatavate sumahhi-projektiga mitteseonduvate andmete avalikustamise keelamist lisati osa neist dokumentidest toimikusse ja saadeti hagejale.

30 14. jaanuaril 2004 toimus Esimese Astme Kohtu teise koja ees poolte mitteametlik kohtumine. Pooltele määrati tähtaeg vaidluse lahendamiseks poolte kokkuleppel.

31 Pärast nimetatud mitteametlikku kohtumist toimus samal päeval kohtuistung, kus kuulati ära poolte väited ning vastused Esimese Astme Kohtu küsimustele.

32 26. veebruaril ja 4. märtsil 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud avaldustes andsid pooled teada, et nad ei näe võimalust lahendada vaidlus kokkuleppel.

33 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— kohustada menetlust korraldavate meetmete abil komisjoni esitama kõik vaidlustatud otsuse vastuvõtmisele eelnenud haldusmenetlust puudutavad dokumendid, samuti kõik komisjoni poolt koostatud dokumendid, mis võivad olla abiks täpsete asjaolude kindlakstegemisel;

— jätta kohtukulud komisjoni kanda.

34 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— jätta kohtukulud hageja kanda.

Õiguslik hinnang

A — *B avalduste kohta koostatud aruande ja aruande lisade arvestamine*

Poolte argumendid

35 Komisjon oli vastu B avalduste aruande toimikusse lisamisele põhjendusel, et hageja ei võinud saada seda dokumenti seaduslikult. Komisjon vaidlustab hageja kinnituse, mille kohaselt hageja osales tsiviilosapoolena Hispaania kohtus algatatud kriminaalmenetluses, ning väidab, et hageja võis nimetatud dokumendi oma käsutusse saada üksnes tänu eeluurimissaladuse rikkumisele. Lisaks rõhutab komisjon nimetatud dokumendi konfidentsiaalset iseloomu, mis tema arvates peaks välistama selle lisamise toimikusse.

36 Hageja kinnitab, et ta ei saanud kõnealust dokumenti oma valdusesse ebaseaduslikult. Pärast seda, kui hageja kõigepealt kinnitas, et ta oli saanud nimetatud dokumendi oma valdusesse tänu sellele, et osales kriminaalmenetluses tsiviilosapoolena, märkis hageja vastuseks ühele Esimese Astme Kohtu küsimusele, et oli saanud dokumendi A vahendusel, kes oli Hispaanias algatatud kriminaalmenetluses süüdistatav.

Esimese Astme Kohtu hinnang

37 Kuigi on kahetsusväärne, et hageja andis kõnealuse dokumendi esitamisel selle saamise asjaolude kohta ebatäpseid ütlusi, ei ole see iseenesest piisav, et Esimese Astme Kohus ei võiks nimetatud dokumenti arvesse võtta. Vastuses Esimese Astme

Kohtu esitatud küsimusele esitas hageja tõepärase selgituse, mille kohaselt ta sai nimetatud dokumendi oma valdusesse, panemata toime õigusrikkumisi, mis võiksid olla takistuseks nimetatud dokumendi kasutamiseks Esimese Astme Kohtus toimuvas menetluses.

38 Sellega seoses tuleb märkida, et kõnealune dokument oli osa toimikust, mille komisjon saatis Hispaania ametiasutustele, pidades silmas võimalikku kriminaalmenetluse algatamist sumahhi-projektiga seonduva pettuse eest vastutavate isikute suhtes. Seega on kriminaalmenetluses kohaldatavate õiguse üldpõhimõtetega, eelkõige kaitseõiguse põhimõttega kooskõlas, et nimetatud dokument tehti kriminaalmenetluse raames kättesaadavaks isikutele, keda võidi süüdi mõista ning kelle hulka kuulus ka A, kes oli vaidluse aluseks olevate asjaolude toimumise ajal hageja tegevjuht. Seega ei ole A kõnealust dokumenti omakorda hagejale edasi andes õiguslikke reegleid rikkunud viisil, mis välistaks selle, et Esimese Astme Kohus arvestab dokumenti, millest võivad selguda vaidluse aluseks olevad asjaolud täpsemalt.

39 Järelikult võib hageja esitatud õiguslike aluste analüüsimisel võtta arvesse B poolt UCLAF ametnikele esitatud avalduste aruannet ja selle aruande lisasid, mille Esimese Astme Kohus on otsustanud toimikule lisada.

B — *Põhiküsimus*

40 Hageja on oma hagi toetuseks esitanud kolm õiguslikku alust. Kaks esimest neist, mida tuleb vaadelda koos, seonduvad vastavalt määruse nr 4253/88 artikli 24 ja põhjendamiskohustuse rikkumisega. Kolmas õiguslik alus puudutab kaitseõiguste rikkumist.

Esimene ja teine õiguslik alus, mis seonduvad määruse nr 4253/88 artikli 24 ja põhjendamiskohustuse rikkumisega

Poolte argumendid

41 Kahe esimese õigusliku alusega väidab hageja sisuliselt seda, et esiteks ei saa teda käsitleda ühenduse finantsabi saajana, nii et ta ei ole finantsabi tühistamise otsuse kohane adressaat, ning teiseks pole ta saanud abisumma kahele esimesele osale vastavaid ülekandeid, nii et temalt ei saa nõuda nende summade tagasimaksmist.

42 Hageja tunnistab, et vastavalt maksmisotsusele on ta abisumma saaja ning projekti eest vastutav isik. Samas kinnitab hageja, et tema osa projekti väljatöötamisel piirdus B-le äriühingu juriidiliste andmete edastamise ning piirkonna ja projekti elluviimise võimaliku tehnilise teostaja äramärkimisega Hispaanias. Projekti väljatöötamise ja selle hilisema elluviimise eest vastutas komisjoni pädevate talituste ees üksnes B ainuisikuliselt. Hageja kinnitab sellega seoses, et kõik sumahhi-projektiga seotud tema nimel koostatud dokumendid, välja arvatud 25. oktoobri 1993. aasta kuupäevaga faks, mille on allkirjastanud A, ning millega saadeti komisjonile tema pangakonto andmed, on võltsitud ning seejuures kasutatud kirjapaber ei ole seesama, mida hageja ise ametlikus kirjavahetuses kasutab.

43 Hageja heidab komisjonile, täpsemalt määruse nr 4256/88 artikli 8 alusel elluviidavate projektide juhtimise eest vastutavale ametnikule ette hoolsuse

puudumist sumahhi-projektile finantsabi maksmise juures ning esitab terve rea asjaolusid, mille suhtes oleks komisjon enne abisumma ülekandmist pidanud temalt täiendavaid selgitusi paluma.

44 Seoses projekti käekäiguga pärast maksmisotsust märgib hageja, et tema tegevjuht A leidis viimati nimetatud otsuse kohta teate saamisel, et hagejal on võimatu projekti ellu viia. A teatas sellest B-le ning palus tal teatada D-le, kellega B hageja sõnade kohaselt tihedalt suhtles.

45 Hageja märgib, et vaidlustatud otsusest tuleneb, et nimetatud info, samuti info, mis puudutas uut pangakontot, millele komisjon pidi kandma projekti elluviimiseks ettenähtud summad, oli komisjonile tegelikult saadetud. Hageja märgib, et pangakonto muutmist puudutavatele dokumentidele oli alla kirjutanud isik nimega A. López Gallardo, kellel ei olnud volitust teda esindada.

46 Hageja väidab, et komisjon aktsepteeris ühenduse finantsabi saaja muutmise. Ta kinnitab oma hagis, et komisjon oli vaikivalt nõustunud sellega, et hageja lakkas olemast maksmisotsuses ette nähtud finantsabi saaja. Hageja teatas repliigi korras, et projekti eest vastutav komisjoni ametnik D oli hageja loobumisega suusõnaliselt nõustunud.

47 Hageja sõnade kohaselt näitab asjaolu, et kostjaks olev asutus ei andnud talle võimalust esitada märkusi enne vaidlustatud otsuse tegemist, et komisjon ei käsitlenud teda ühenduse finantsabi saajana. Hageja leiab, et seda toetab asjaolu, et

vaidlustatud otsuse tegemise (4. märts 1999) ja sellest teatamise kuupäeva (10. aprill 2001) ajaline vahe oli kaks aastat, ilma et selle aja jooksul oleks talle tema juriidilisele aadressile saadetud ühtki projekti või haldusmenetluse kulgemisega seotud teadet. Hageja leiab, et temaga oleks olnud lihtne ühendust saada pärast seda, kui otsusest ei õnnestunud teatada Entorn Sucursal'ile.

48 Hageja on seisukohal, et komisjon jättis teadlikult tähelepanuta asjaolu, et äriühing Entorn Sucursal ja hageja on kaks erinevat üksust, nad ei ole omavahel seotud ning nii nende kahe äriühingu aktsionärid, volitatud isikud kui ka tegevjuhid on erinevad. Hageja väidete kohaselt ei ole tema ja Entorn Sucursal'i ärinime ilmne sarnasus piisav, näitamaks nende kahe äriühingu vahelist seost.

49 Hageja kinnitab, et ei tema ise ega kõnealusel ajal äriühingu tegevjuhina töötanud A ei ole kaasatud skeemi, mille eesmärk on saada pettuse teel ühenduse finantsabi, nagu väidab komisjon. Hageja sõnade kohaselt on käesolevas kohtuasjas käsitletavate tegude taga Itaalia kodanikud E ja B ning ametiisik D. Hageja heidab komisjonile ette asjaolu, et see on jätnud mainimata viimati nimetatu osaluse ega ole uurinud tema seotust nimetatud skeemis. Hageja väidab, et pärast seda, kui B sai teada, et ta oli loobunud projekti elluviimisest, asutas B äriühingu, mille nimi on tema nimega väga sarnane. Hageja sõnade kohaselt poleks B saanud toimida ilma D nõusolekuta, kel koos B ja E-ga võis tekkida mõte seda nime kasutada.

50 Hageja möönab, et A on teinud vigu, kuna ta oleks võinud ja pidanud reageerima enne hagejaks oleva äriühingu nimega sarnase nimega äriühingu asutamist. Samas väidab hageja, et A sellist käitumist selgitab asjaolu, et nimetatud ideed toetas

projekti juhtimise eest vastutav komisjoni ametnik. Hageja küsib endalt, kas A-l oli õigus kahelda ametiisiku pädevuses ja aususes. Ta leiab, et ei ole õiglane oodata A-lt rangemat käitumist kui projekti elluviimise eest vastutavalt ametnikult.

51 Seoses B esitatud avaldustega UCLAF ametiisikutele lisab hageja, et need avaldused näitavad, et B oli finantsabi tegelik saaja ning selle tegelik kõrvaldaja. Hageja sõnade kohaselt ei ole B võtnud omaks mitte ainult vastutust abisumma kõrvaldamise eest, vaid ka asjaolu, et hageja keeldus selles osalemast.

52 Abisumma tagasimaksmisega seoses leiab hageja, et on vaja tõendada, et ta on ka tegelikult saanud need summad, mille tagasimaksmist talt nõutakse. Hageja rõhutab, et komisjon on tunnistanud, et kandis abisumma üle ühele uuele abisaajale, samas kui maksmisotsuse kohaselt oleks need summad tulnud maksta talle. Hageja heidab komisjonile ette, et komisjon pole põhjendanud, miks ta maksis abisumma sellele teisele üksusele ega ole talt küsinud selgitusi nimetatud muudatuse kohta.

53 Hageja väidab, et komisjon hakkas teda abisumma tagasimaksmise eest ainsana vastutavaks isikuks pidama alles pärast seda, kui oli tuvastanud, et tegelikult abisumma saanud äriühingult, st Entorn Sucursal'ilt, on seda võimatu tagasi saada.

54 Lõpuks väidab hageja, et komisjon on rikkunud EÜ artiklist 253 tulenevat põhjendamiskohustust, kuna vaidlustatud otsuses ei ole selgelt ja üheseltmõistetavalt näidatud põhjuseid, miks käsitletakse hagejat finantsabi tegeliku saajana, ega seda, et ta on need summad, mille tagasimaksmist talt nõutakse, tegelikult ka kätte saanud.

55 Komisjon märgib esmalt, et käesolevas kohtuasjas vaidlustatud otsus kuulub EAGGF arendusrahastust antud finantsabi tühistamise selliste otsuste hulka, mille komisjon on teinud asjaomaste projektide elluviimise juures tuvastatud tõsiste eeskirjade eiramiste tõttu. Komisjon leiab, et need projektid olid omavahel seotud, kuna samad äriühingud ja samad inimesed tundusid iga kord olevat ühel või teisel moel asjaomaste projektidega seotud. Komisjon märgib muu hulgas, et A ja C on seotud ka paljude teiste projektidega, millele antud finantsabi on tühistatud.

56 Komisjon leiab, et vaidlustatud otsus oli õigustatult tehtud hageja kohta, kuna ta oli maksmisotsuses märgitud abisaaja.

57 Komisjon kinnitab, et talle teatati vaid ühest abisaaja aadressi- ja pangakonto numbri muutusest, kuid talle ei ole teatatud finantsabi saaja muutusest, samuti ei ole komisjonilt taotletud muudatuse aktsepteerimist. Komisjon rõhutab, et A mitte üksnes ei jätnud komisjoni talitusi teavitamata asjaolust, et hageja on loobunud makstud finantsabist, vaid oli sumahhi-projektiga ka kogu selle elluviimise ajal tihedalt seotud. Komisjon leiab, et püsivad sidemed hageja tegevjuhi A ja äriühinguga Entorn Sucursal seotud B vahel, samuti A osalemine sumahhi-projekti elluviimises on piisavad, et kinnitada hageja ja äriühingu Entorn Sucursal ilmselget seost.

58 Mis puudutab hageja etteheiteid, mille kohaselt komisjoni talitused ei olevat finantsabi maksmisel tegutsenud vajaliku hoolsuse ja kohusetundega, siis komisjon

leiab, et need asjaolud ei muuda mitte mingil määral hageja vastutust talle sumahhiprojekti elluviimiseks makstud ühenduse rahaliste vahendite kasutamise eest.

59 Komisjon on seisukohal, et vaidlusaluse otsuse põhjendused on piisavad, et rakendatud meetme põhjused oleksid hagejale selged. Komisjoni väidete kohaselt ei saa hageja nõuda, et komisjon kinnitaks ja tõestaks oma otsuses seda, et hageja on tegelikult see äriühing, kellele komisjoni talitused on üle kandnud finantsabi.

Esimese Astme Kohtu hinnang

60 Kõigepealt tuleb uurida, kas komisjon on muudetud määruse nr 4253/88 artikli 24 lõike 2 alusel finantsabi tühistamise otsuse teinud õigustatult hageja suhtes. Teiseks tuleb kontrollida, kas komisjonil on õigus nõuda hagejalt makstud ühenduse finantsabi tagasimaksmist muudetud määruse nr 4253/88 artikli 24 lõike 3 alusel.

— Finantsabi tühistamine

61 Määruse nr 4253/88 artikkel 24 ei sätesta selgesõnaliselt seda, kellele peab ühenduse finantsabi tühistamise otsus olema suunatud. See selgub muudetud määruses nr 2052/88 sätestatud struktuurifondide toimimise korra, mille rakendamiseeskirjad sisalduvad muudetud määruses nr 4253/88, ülesehitusest. Muudetud määruse nr 2052/88 artikli 4 lõikest 1 ja artikli 5 lõikest 2 tuleneb, et ühenduse ettevõtmised täiendavad või aitavad kaasa vastavatele riiklikele ettevõtmistele ning et see toimub

vaid erandkorras katse- ja tutvustusprojektide komisjonipoolse otsefinantseerimisena. Selle korra kohaselt on muudetud määruse nr 4253/88 alusel tehtud otsused vastavalt asjaoludele suunatud kas liikmesriikidele, pädevatele asutustele või nende poolt nimetatud muudele organitele või komisjoni otsese sekkumise korral ühenduse finantsabi otsestele saajatele. Siit järeldub, et komisjoni poolt määruse nr 4256/88 artikli 8 alusel otseselt finantseeritud ettevõtmise puhul peab tühistamisotsus olema suunatud ühenduse finantsabi saajale.

62 Seega tuleb kontrollida, kas hagejat sai käsitleda sumahhi-projekti jaoks makstud abisumma saajana.

63 Selles küsimuses tuleb kõigepealt märkida, et finantsabi taotlus oli esitatud hageja nimel. Kuigi vastab tõele, et taotluses ja sellega seonduvas kirjavahetuses kasutatud nimetus „Entorn SL" ei ole hageja täielik nimetus (Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis), on tegemist selle nimetuse lühendiga, mis tuleb loomulikult mõttesse ning mille kasutamist koos hageja aadressiga saab mõista üksnes sel viisil, et taotlus esitati hageja nimel. Seevastu ei 12. juuli 1993. aasta kirjal, milles tunti huvi finantsabi taotluse esitamise vastu, ega 14. ja 22. septembri 1993. aasta kirjadel, mis olid lisatud finantsabi taotluse kahele variandile, ei ole hageja tegevjuhi allkirja. Lisaks kinnitab hageja, et kasutatud kirjapaber ei ole see, mida ta tavaliselt kasutab.

64 1997. aasta septembris UCLAF ametnikele esitatud avaldustes tunnistas B, et oli kirjutanud alla 14. septembri 1993. aasta kirjale. Ka võttis ta omaks, et oli kasutanud „A. López Gargallo" allkirja, mis seisab 12. juuli ja 22. septembri 1993. aasta kirjadel.

65 Hageja on käesoleva kohtuvaidluse raames Esimese Astme Kohtule esitatud ajutiste meetmete rakendamise taotluses öelnud, et tema tegevjuht oli nõustunud sellega, et hageja esitab sumahhi-projekti komisjonile, kuid et otsekontaktid komisjoniga loob siiski B. Lisaks edastas hageja tegevjuht 25. oktoobri 1993. aasta kuupäevaga faksiga, mille autentsust hageja ei ole vaidlustanud, komisjonile hageja pangaandmed märkusega „täienduseks meie ettepanekule 93.ES.06.030" (*como complemento a nuestra propuesta* 93.ES.06.030). See dokument, milles viidatakse numbrile, mille komisjon on andnud sumahhi-projekti jaoks mõeldud finantsabi taotlusele, ei näita mitte ainult seda, et hageja tegevjuht teadis, et nimetatud finantsabi taotlus oli esitatud äriühingu nimel, vaid ka seda, et ta nõustus äriühingu nimel võtma vastutuse selle taotluse eest. Seega näitab see dokument, et hageja tegevjuht on omaks võtnud hageja nimel 12. juuli 1993. aasta ning 14. ja 22. septembri 1993. aasta kirjades tehtud avaldused.

66 Siit järeldub, et finantsabi taotlust saab hagejaga seostada. Sellega seoses ei oma tähtsust, kas kolm ülalmainitud kirja oli allkirjastanud B, nagu paistab ilmnevat tema poolt UCLAF-le esitatud avaldustest, või tundmatud isikud.

67 26. novembril 1993 vastu võetud maksmisotsus on adresseeritud koos 29. novembri 1993. aasta teatamiskirjaga „Entorn SL-le" aadressil, mis oli sel ajal hageja aadress Barcelonas. Otsuses on märgitud, et „[e]ttevõtmise elluviimise eest vastutab äriühing Entorn SL" ning et „[k]äesolev otsus on tehtud äriühingu Entorn SL (abisaaja) suhtes". Hageja ei ole kirjalikus menetluses ega kohtuistungil vaidlustanud asjaolu, et ta teadis sellest otsusest, mille ta oli ühtlasi lisanud oma hagile. Hageja märkis alles 4. märtsi 2004. aasta märkustes, millega ta võttis seisukoha vaidluse lõpetamise

võimalikkuse kohta poolte kokkuleppel, et miski ei tõenda seda, et nimetatud otsus oleks saadetud tähitud postiga ning et tema arhiivis puuduvad andmed selle otsuse saamise kohta. Tema väited ei ole mitte üksnes esitatud liiga hilja, vaid on ka vastuolus hageja märkustes toodud asjaolude esitusega. Hagi selles osas, mis kannab pealkirja „Projekti edasist elluviimist puudutavad faktilised asjaolud", märgib hageja punktis 25, et A-le „teatati komisjoni 29. novembri 1993. aasta otsuse sisust ja ulatusest", ning repliigi punktis 12, et A sai „teate 1993. aasta novembris tehtud otsuse kohta, millega [hagejale] anti ühenduse finantsabi".

68 Asjaolu, et maksmisotsuses ei ole märgitud hageja täielikku nimetust, ei välista, et hagejat saaks käsitleda selle otsuse adressaadina. Tegelikult on maksmisotsuses esinev nimi sama, mis esineb komisjonile enne abisumma maksmist saadetud kirjades, mille on kinnitanud hageja tegevjuht.

69 Neil asjaoludel tuleb märkida, et 26. novembri 1993. aasta maksmisotsus oli tehtud hageja kohta ning ta oli ühenduse finantsabi saaja.

70 Mis puudutab hageja väidet, mille kohaselt ta lakkas olemast abisaaja, kuna loobus ühenduse finantsabist, siis tuleb nentida, et hageja ei ole oma väidete kinnituseks esitanud ühtki tõendit. Sellega seoses ei ole hagis esinev väide, mille kohaselt tema tegevjuht oli palunud B-d teatada komisjoni vastutavale ametnikule, et hageja on projekti elluviimisest loobunud, isegi juhul, kui see vastab tõele, piisav selleks, et lugeda hageja nõuetekohaselt finantsabist loobunuks. Tegelikult ei kinnita ükski

toimikus olev dokument, et B oleks komisjoni teavitanud hageja kavatsusest projektist loobuda. Veelgi enam, ühenduse finantsabi saaja ei saa minna mööda ega või jätta täitmata teavitamis- ja lojaalsuskohustust, mis tal on komisjoni suhtes, kuna ta on kasutanud mitte enda, vaid kolmanda isiku rahalisi vahendeid. Seega tuleb hagejat pidada vastutavaks B poolt hageja tegevjuhi juhiste võimaliku täitmatajätmise eest.

71 Ka ei toeta mitte ükski toimikus olev dokument hageja väiteid, mille kohaselt oleks komisjon tema loobumisega nõustunud. Sellest, et komisjon arvestas talle saadetud uusi andmeid pangakonto kohta, ei saa järeldada, et ta oleks nõustunud finantsabi saaja muutmisega, arvestades, et teadaannetel, mis talle sel eesmärgil 30. novembril 1993 ja 14. juulil 1995 saadeti, ei ole viiteid finantsabi saajaks oleva äriühingu muutmise kohta. Tuleb lisada, et ei ole tõenäoline, et komisjon oleks nõustunud projektiga seonduva niivõrd olulise muudatusega, nagu seda on projekti elluviimise eest vastutava abisaaja loobumine või tema asendamine teise äriühinguga, ilma et ta oleks saatnud selle kohta hagejale kirjalikku kinnitust. Esimese Astme Kohus märgib sellega seoses, et hageja väidab oma hagis, nagu oleks komisjon nõustunud abisaaja muutmisega vaikides, samas kui ta repliigis märgib, et vastutav ametiisik nõustus sellega „suusõnaliselt". See vastuolu tekitab kahtlusi hageja poolt asjaolude kohta väidetu usaldatavuse osas.

72 Neil tingimustel ei anna miski alust järeldada, et hageja oleks pärast ühenduse finantsabi maksmist lakanud olemast selle saaja.

73 Lisaks väidab hageja, et ta ei oleks pidanud olema vaidlustatud otsuse adressaat, kuna tuvastatud eeskirjade eiramise eest vastutavad eelkõige teised isikud, nimelt B ja E ning komisjoni ametnik D.

74 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja tegevjuht A, kelle poolt hageja nimel tehtud teod saab omistada hagejale, rikkus tõsiselt finantsabi taotlejate ja abisaajate teavitamis- ja lojaalsuskohustust.

75 Esiteks andis hageja tegevjuht nõusoleku sellele, et B esitaks finantsabi taotluse hageja nimel. Seejärel võttis ta omaks hageja nimel finantsabi taotlemisel „A. López Gargallo" allkirja kasutanud isiku poolt tehtud avaldused. Seega on ta näidanud komisjoni talitustele, et seda allkirja kasutav isik on hageja volitatud esindaja.

76 Teiseks ei hoolitsenud A selle eest, et komisjon oleks nõuetekohaselt informeeritud asjaolust, et hageja on sumahhi-projekti elluviimisest loobunud. Seega säilitas ta mulje, et projekti elluviija on hageja.

77 Kolmandaks oli A teadlik äriühingu Entorn Sucursal asutamisest, kuid ta ei võtnud selles suhtes midagi ette, kuigi talle pidi olema selge, et komisjoni talitused võivad need äriühingud omavahel segamini ajada.

78 Neljandaks teadis A, et sumahhi-projekti juhtis Entorn Sucursal, kuna ta töötas nimetatud projekti juures konsultandina. Seega ei saanud talle olla teadmata, et projekti elluviimise tegelik maksumus oli tunduvalt madalam eraldatud ühenduse finantsabi summast. Seega nõustus A sellega, et projekti, mille elluviimiseks oli hagejale eraldatud teatav finantsabi, viib ellu üks teine äriühing, mille nimetus on peaaegu identne hagejaks oleva äriühingu nimetusega, olukorras, mis annab tõsiselt alust eeldada eeskirjade rikkumist, ning hoolitsemata selle eest, et komisjon oleks neist asjaoludest nõuetekohaselt informeeritud.

79 Ainus usutav selgitus sellisele käitumisele on see, et A osales teadlikult tegevuses, mille eesmärk oli hagejale ühenduse finantsabina makstud summad nende sihipärasest kasutusest kõrvale juhtida. Seega pani A toime tõsised eeskirjade eiramised, mis on omistatavad hagejale, ning mis õigustavad finantsabi tühistamist.

80 Teiste isikute osalemine eeskirjade eiramistes ei vabasta hagejat kui finantsabi saajat vastutusest tegevjuhi poolt tema nimel tehtud tegude eest.

81 Seoses hageja väidetega, mis puudutavad komisjoni ametniku osalemist eespool mainitud tegudes, tuleb öelda, et ametniku või institutsiooni esindaja osalemine kõnealustes eeskirjade rikkumistes isegi juhul, kui see on tõendatud, ei ole aluseks finantsabi tühistamise muutmisele.

82 Tegelikult ei kaitse asjaolu, et ametnik on oma kohustused täitmata jätnud, olenemata sellest, kas see toimus hooletuse või teadliku käitumise tulemusena, finantsabi saajat tema enda kohustuste täitmatajätmise tagajärgede eest.

83 Neil asjaoludel ei ole alust väitel, mille kohaselt B esitatud avaldused UCLAF ametnikele tõendavad, et hageja keeldus osalemast tegevuses, mille eesmärk oli sumahhi-projektile eraldatud toetuse ebaseaduslik omandamine, kuna hageja keeldumine viis selleni, et B asutas uue vägagi sarnase nimega äriühingu. Tegelikult on B teatanud, et kavatses omandada hagejaks oleva äriühingu, kuid kuna see osutus

võimatuks, asutas ta äriühingu Entorn Trading (Dublin), et selle vahendusel hagejaks olev äriühing omandada. Seevastu ei maini ta põhjust, miks oli hagejaks oleva äriühingu omandamine võimatu, ega ka seda, et hageja oleks keeldunud selles tegevuses osalemast.

84 Mis puudutab väidetavat põhjendamiskohustuse rikkumist, siis piisab sellest, kui märkida, et komisjon on vaidlustatud otsuses selgelt näidanud, et otsus, millega abisumma anti, oli adresseeritud hagejale ning et abisaaja muutmise kohta ei ole varem otsust tehtud. Seega on vaidlustatud otsus piisavalt põhjendatud osas, mis puudutab hageja seisundit finantsabi saajana.

85 Järelikult oli finantsabi tühistamise otsus adresseeritud õigustatult hagejale.

86 Eeltoodust tuleneb, et kaks esimest õiguslikku alust ei ole põhjendatud vaidlustatud otsuse artiklis 1 määratud finantsabi tühistamise osas.

— Ühenduse finantsabi kahe esimese osana välja makstud summade tagasimaksmine

87 Muudetud määruse nr 4253/88 artikli 24 lõige 3 näeb ette, et „[k]õik alusetult makstud summad makstakse komisjonile tagasi".

88 Nimetatud säte ei täpsusta, kes peab alusetult makstud summad komisjonile tagasi maksma. Seevastu muudetud määruste nr 2052/88 ja nr 4253/88 ülesehitusest tuleneb, nagu see on toodud ka eespool punktis 61, et komisjoni-poolse otsefinantseerimise korral lasub tagasimaksmise kohustus finantsabi saajal. Seda kinnitab ka maksmisotsuse 2. lisas kindlaksmääratud finantstingimuste lõige 10, mille kohaselt abisaajal on õigus saata omapoolsed märkused enne võimaliku tagasimaksmise nõude täitmisele pööramist.

89 Makstud summade abisaajalt tagasisaamiseks on esiteks vajalik, et finantsabi vähendamine, peatamine või tühistamine oleks otsustatud nõuetekohaselt. Kolmanda õigusliku aluse raames esitatud hageja menetlusõiguste rikkumist puudutavate väidete uurimise tulemusena järeldub eeltoodud arengutest, et käesolevas kohtuasjas on finantsabi tühistamise tingimused täidetud.

90 Teisest küljest näitab väljendi „makstakse tagasi" kasutamine põhimõtteliselt seda, et tagasimaksmise kohustus puudutab üksnes neid summasid, mis abisaaja on tegelikult kätte saanud. Seda tõlgendust toetab muudetud määruse nr 4253/88 artikli 24 lõike 3 erinevates keeleversioonides kasutatud mõiste „alusetult makstud summa tagastamine" või muud samaväärsed mõisted (vt näiteks hispaania-, prantsus-, itaalia- ja hollandikeelset versiooni). Seega tuleb komisjonilt otse abisaajale makstud summad samastada summadega, mis on makstud abisaaja korraldusel kolmandale isikule. Sellisel juhul piirdub komisjon maksetingimuste osas nende juhiste elluviimisega, mis hageja kui makstud summa kreeditor on andnud.

91 Seevastu ei saa finantsabi saajat kohustada maksma komisjonile tagasi summasid, mille komisjon on tema poolt antud või talle omistatava korralduse puudumisel maksnud kolmandale isikule.

92 Seega on vaja kontrollida, kas abisumma kaks esimest osa maksti hagejale või kas need ülekanded tehti hageja korralduse alusel.

93 Vaidlustatud otsuse sisu selles suhtes on vastuoluline. Ühest küljest märgitakse otsuses, et „kuna abisaaja on ühenduse finantsabina seni saanud kokku 725 094 [eküüd]", teisest küljest selgub, et Entorn Trading'u harukontor avati Sevillas, ning et „[k]õik komisjoni poolt nimetatud projekti raames tehtud maksed tehti viimati nimetatud äriühingule ning et sellest muudatusest teatati komisjonile kui abisaaja aadressimuudatusest, samas kui tegelikult oli tegemist projekti raames abisaaja muutmisega ilma komisjoni nõusolekuta".

94 Toimikus olevatest dokumentidest tuleneb, et abisumma esimene osa maksti Madridis asuvas Banca nazionale del lavoro's avatud kontole. Nimetatud kontost 19. juulil 1995 tehtud väljavõttest, mille B oli muu hulgas lisanud UCLAF ametnikele esitatud avaldusele, nähtub, et abisumma esimene osa on kantud sellele kontole 20. jaanuaril 1994. Väljavõttel on konto omanikuna kirjas „Entorn Lda — en constitución". Samast kontost 15. juunil 1995 tehtud väljavõte näitab omanikuna „Entorn Trading Ltd". Seega ilmneb, et üks konto omanikest on üks B asutatud üksustest, mis on nimetatud eespool kohtuotsuse punktides 10 ja 11, nimelt „Entorn Trading Ltd", samas kui nimetus „Entorn Lda — en constitución" ei lange täpselt kokku ei hageja nimetuse ega C poolt Hispaanias asutatud harukontori nimetusega. Igal juhul nähtub neist dokumentidest, et hageja „Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis" ei olnud selle konto omanik.

95 Järelikult ei ole hageja abisumma esimest osa saanud.

96 Mis puudutab abisumma teist osa, siis tuleneb toimikust, et see maksti Madridis asuva Caixa pangas avatud kontole, mille omanik oli „Entorn Trading Ltd (Entorn SL)". Seega ei ole hageja saanud ka teist osa abisummast.

97 Vastates küsimusele, kas need ülekanded tehti hageja korraldusel, et neid saaks samastada talle endale tehtud ülekannetega, tuleb meeles pidada, et selle pangakonto number, kuhu kanti üle esimene osa abisummast, oli edastatud komisjonile 30. novembri 1993. aasta kirjas, mida mainitakse eespool kohtuotsuse punktis 16. UCLAF ametnikele esitatud avaldustes möönis B, et ta oli sellele kirjale alla kirjutanud.

98 Kontost, kuhu kanti üle teine osa abisummast, teatati komisjonile 14. juuli 1995. aasta faksiga, mille puhul oli kasutatud vormi „MB Consultores y Auditores, SL" Sevillast, st selle äriühingu juurest, kus oli Entorn Sucursal'i asukoht. Toimikust ei selgu, kes oli see isik, kellelt see faks saabus.

99 Nagu märgitud eespool punktis 79, ei saa A käitumist selgitada teisiti, kui et ta osales tahtlikult tegevuses, mille eesmärk oli sumahhi-projekti elluviimiseks eraldatud finantsabi raames tehtud maksete sihipärasest kasutamisest kõrvalejuhtimine.

100 Komisjonile selliste teadete saatmine, millega edastati uue pangakonto number finantsabi osade ülekandmiseks, püüdes seejuures jätta muljet, et tegemist on hageja pangakontodega, on sellise tegevuse oluline osa. Järelikult nõustus A selliste teadete saatmisega ja järelikult saab nende sisu temaga seostada.

101 Kuna A-l olid juhatuse esimehe ja esindusisiku õigused, siis tema teod või tema nõusolekul äriühingu nimel tehtud teod on hagejale siduvad.

102 30. novembri 1993. aasta kiri oli koostatud hageja nimel ning sellel oli „A. López Gargallo" allkiri, mida B poolt UCLAF-le esitatud avalduste kohaselt kasutati ka 12. juuli ja 22. septembri 1993. aasta kirjadel (vt eespool punkt 64). Kuna A tegevuse tulemusena oli komisjonile oli jäänud mulje, et see allkiri oli antud hageja nimel (vt eespool punkt 75), tuleb arvestada, et nimetatud kiri oli saadetud A nõusolekul. Järelikult saab hagejat pidada selle kirja autoriks sõltumata sellest, kes oli isik, kes kirjale tegelikult alla kirjutas. Järelikult saab väita, et abisumma esimene osa maksti välja hageja korraldusel. Seega saab seda samastada maksega, mille hageja ise on saanud.

103 14. juuli 1995. aasta faksi puhul, millega edastati komisjonile abisumma teise osa ülekandmiseks andmed uue pangakonto kohta, on kasutatud blanketti, millel on Sevillas asuva äriühingu „MB Consultores y Auditores SL" nimi ja aadress. Blanketil olevas lahtris „saatja" (*remite*) on masinakirjas trükitud nimetus „Entorn Trading, SL". See nimi ei ole päris sama kui see, mida oli kasutatud sumahhi-projektiga seonduvates komisjonile adresseeritud kirjades senini, (mis oli „Entorn SL"), kuid sellegipoolest on see sarnane.

104 Eespool kohtuotsuse punktis 17 mainitud 29. märtsi 1994. aasta kirjas oli komisjonile teatatud, et „Entorn SL" avas sumahhi-projekti elluviimiseks Sevillas kontori, mille aadressiks on äriühingu „MB Consultores y Auditores SL" aadress. Nimetatud kirjal on A masinakirjas allkiri ja loetamatu käsitsikirjutatud allkiri, mille vastavalt B poolt UCLAF ametnikele esitatud avaldustele oli kirjutanud tema. Nimetatud kirjast jäi mulje, et ühest küljest on Sevilla-aadressi näol tegemist aadressiga, kuhu saab hagejale saata sumahhi-projektiga seonduvat posti, ning teisest küljest on sellelt aadressilt seoses kõnealuse projektiga välja saadetud teated tulnud

hagejalt. Hageja on kõnealuse kohtuasja raames toimunud tegevusega igat pidi seotud. Seega oli 29. märtsi 1994. aasta kiri saadetud A nõusolekul, ning kuna see oli saadetud hageja nimel, saab seda käsitleda viimati nimetatult tulnud kirjana, ilma et oleks oluline teada, kes on sellele tegelikult alla kirjutanud.

105 Kooskõlas nimetatud kirjaga loodud muljega, saab ka „Entorn Trading, SL" poolt Sevilla-aadressilt 14. juulil 1995 saadetud faksi, mis on üks osa sellest tegevusest, milles A teadlikult osales, käsitleda hageja kirjana.

106 Järelikult tuleb abisumma teise osa ülekandmist selle faksiga komisjonile teatatud kontole käsitleda hageja korraldusel tehtud ülekandena ning seda saab samastada maksega, mille on saanud hageja ise.

107 Järelikult ei ole muudetud määruse nr 4253/88 artikli 24 rikkumisest tulenev õiguslik alus põhjendatud.

108 Mis puudutab väidetavat põhjendamiskohustuse rikkumist, siis vaidlustatud otsusest tuleneb selgelt, et komisjon leidis, et hageja kui finantsabi saaja on kohustatud abisumma seni välja makstud kaks osa tagasi maksma, kuna ta ei olnud abisaaja muutmist heaks kiitnud. See põhjendus oli piisav selleks, et hageja teaks vaidlustatud otsuse motiive ning Esimese Astme Kohus saaks kontrolli teostada. Järelikult tuleb abisumma kahe osa tagasimaksmisega seonduvat põhjendamiskohustuse rikkumist käsitlev õiguslik alus tagasi lükata.

Kolmas õiguslik alus, mis tuleneb kaitseõiguste rikkumisest

Poolte argumendid

109 Hageja heidab komisjonile ette asjaolu, et komisjon pole pärast Entorn Sucursal'i aadressil Sevillas läbi viidud kontrolli andnud talle võimalust esitada omapoolseid kirjalikke märkusi. Hageja tunnistab, et tema tegevjuht A viibis kontrollimisaktsiooni juures. Sellegipoolest väidab hageja, et tal pole olnud võimalust märkuste esitamiseks.

110 Hageja väidab, et ta ei mõista seda, miks komisjon ei võtnud pärast C poolt kaitsja esitatud märkuste 18. lisas esitatud kirjalike kinnituste teatavaksvõtmist ühendust tema esindajatega. Hageja leiab, et see kujutab endast kaitseõiguste tõsist rikkumist.

111 Komisjon kinnitab, et ta on käesolevas kohtuasjas hageja kaitseõigustest kinni pidanud. Ta leiab, et on 3. aprilli 1998. aasta kirja saatmisega andnud hagejale võimaluse abisumma tühistamise kohta omapoolsete märkuste esitamiseks, kuna kirjas on selgelt välja toodud hageja vastu esitatud väited ning hagejale anti mõistlik tähtaeg märkuste esitamiseks.

112 Komisjoni sõnade kohaselt ei saa hageja toetuda asjaolule, et kiri saadeti Sevilla-aadressile, väitmaks, et temalt on võetud õigus märkuste esitamiseks. Komisjon leiab, et tema talitustel oli küllalt põhjust Sevilla-aadressi kasutamiseks mitte ainult seetõttu, et see oli viimane komisjonile teatatud hageja aadress, vaid ka seetõttu, et mainitud aadressilt toimus sumahhi-projekti juhtimine ning seal viidi läbi nimetatud projekti kontroll ning komisjonipoolsed kontrolli läbi viinud ametnikud kohtusid seal A-ga.

Esimese Astme Kohtu hinnang

113 Isiku kaitseõiguste respekteerimine tema vastu algatatud menetluses, mis võib viia selle isiku kahjuks tehtud otsuseni, kujutab endast ühenduse õiguse põhiprintsiipi, mis peab olema tagatud isegi menetlust puudutavate eeskirjade puudumisel. See põhimõte eeldab, et isikutele, kelle suhtes tehakse nende huve oluliselt riivav otsus, antaks võimalus oma seisukoha väljendamiseks (Euroopa Kohtu 24. oktoobri 1996. aasta otsus C-32/95 P: komisjon *v.* Lisrestal jt, EKL 1996, lk I-5373, punkt 21, ning Esimese Astme Kohtu 26. septembri 2002. aasta otsus T-199/99: Sgaravatti Mediterranea *v.* komisjon, EKL 2002, lk II-3731, punkt 55).

114 Kuigi muudetud määruse nr 4253/88 artikkel 24 ei sisalda selgesõnaliselt sätteid, mis reguleerivad sellise finantsabi saaja kaitseõigusi, kellele eraldatud abi tühistamist kavandatakse, on selliseid õigusi puudutavad täpsustused ära toodud maksmisotsuse 2., finantstingimusi käsitleva lisa lõikes 10. Vastavalt sellele tekstile on abisumma saajal võimalus esitada komisjoni määratud tähtaja jooksul märkusi, enne kui komisjon otsustab finantsabi maksmise peatamise, vähendamise või tühistamise või alusetult makstud abisumma tagasinõudmise.

115 Käesoleval juhul ei olnud 3. aprilli 1998. aasta kiri, millega tagati finantsabi saajale õigus olla ära kuulatud vastavalt finantstingimuste lõikele 10, adresseeritud hagejale, kelle asukoht oli kogu kõnealuse ajavahemiku jooksul Barcelonas, vaid „Entorn (Sumac)'le" MB Consultores y Auditores Sevilla-aadressil, mis oli ühtlasi Entorn Sucursal'i aadress.

116 Käesoleva kohtuotsuse punktides 17 ja 104 mainitud 29. märtsi 1994. aasta kirjaga viidi komisjon siiski teadlikult eksitusse ja pandi uskuma, et Sevilla-aadress kujutab endast hageja sumahhi-projekti elluviimiseks avatud kontori aadressi. Nagu märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 104, saab seda kirja käsitleda hageja kirjana.

117 Seega sai komisjon nimetatud aadressi õigustatult kasutada, saatmaks hagejale sumahhi-projektiga seotud kirjavahetust, sealhulgas 3. aprilli 1998. aasta kirja, mille eesmärk oli anda hagejale võimalus esitada märkusi talle etteheidetavate eeskirjade eiramiste kohta.

118 Muidugi võib panna imestama, et komisjon kasutas seda aadressi pärast seda, kui 3. aprilli 1998. aasta kirja saatmise ajal oli tema käsutuses UCLAF poolt läbi viidud kontrollkäigu aruanne, millest nähtub, et Sevilla-aadress oli äriühingu Entorn Sucursal'i aadress, et viimati nimetatud äriühingu asukoht oli viidud 1996. aasta veebruaris Tenerifele ning et on olemas kaks eraldiseisvat äriühingut, mille ärinimi on väga sarnane.

119 Siiski ei saa hageja sellele asjaolule toetudes väita, et talle ei ole nõuetekohaselt antud võimalust omapoolsete märkuste esitamiseks.

120 Tegelikult tunnistas hageja ise, et tema tegevjuht A oli 3. aprilli 1998. aasta kirjast teadlik. Ta küll väidab, et A oli järeldanud asjaolust, et nimetatud kiri oli saadetud Sevilla-aadressile, et komisjon ei pidanud teda tuvastatud eeskirjade rikkumise eest vastutavaks. Siiski ei saanud A eirata fakti, et kirja Sevillasse saatmise põhjuseks oli hageja täpse aadressiga seonduv segadus, mille olid tahtlikult tekitanud ja säilitanud sumahhi-projektiga seotud tegevuses osalenud isikud, ning milles ka tema ise osales. Lisaks oli A teadlik, et abisumma maksti välja hagejale ning et ta ise ei olnud hoolitsenud selle eest, et komisjon oleks informeeritud hageja väidetavast loobumisest. Neil asjaoludel pidi talle olema ilmne, et hageja on huvitatud 3. aprilli 1998. aasta kirja sisust ja omapoolsete märkuste esitamisest eeskirjade eiramise kohta, milles ta oli osalenud. Seega oleks hageja saanud selle kirja kohta märkusi esitada, kui ta oleks seda soovinud.

121 Tuleb lisada, et pool ei saa toetuda tema enda poolt toime pandud õigusrikkumisele (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu 7. veebruari 1973. aasta otsust 39/72: komisjon *v.* Itaalia, EKL 1973, lk 101, punkt 10, ning kohtujuristi Mischo ettepanek Euroopa Kohtu 20. septembri 2001. aasta otsuse C-453/99: Courage ja Crehan, EKL 2001, lk I-6297, juures, I-6300 punkt 39). Samuti ei saa pool toetuda sellise isiku ebaseaduslikule käitumisele, kes on tegutsenud tema nimel eesmärgiga vabaneda omaenda kohustustest selle isiku poolt toime pandud tegude eest. Seega ei saa hageja viidata komisjoni tehtud veale, mille esilekutsumisele oli tema tegevjuht teadlikult kaasa aidanud.

122 Siit tuleneb, et 3. aprilli 1998. aasta kirja saatmine Sevilla-aadressile oli hageja kaitseõiguste tagamiseks piisav.

123 Järelikult ei ole hageja kolmas, kaitseõiguste rikkumisest tulenev õiguslik alus põhjendatud.

C — *Hageja taotlused menetlust korraldavate meetmete ja uurimistoimingute rakendamiseks*

Poolte argumendid

124 Hageja taotles hagis ja repliigis, et Esimese Astme Kohus kohustaks komisjoni esitama „kõik [vaidlustatud] otsuse tegemisele eelnenud haldusmenetlusega seonduvad dokumendid".

125 13. oktoobri 2003. aasta kohtuistungi protokolli kohta esitatud märkustes esitas hageja taotluse, et Esimese Astme Kohus „nõustuks sellega, et kriminaalasja eeluurimise raames koostatud protokollid lisataks toimikule, kuna nende sisu võib osutuda oluliseks tõe väljaselgitamisel".

126 Seejärel taotles hageja 4. novembril 2003 esitatud märkustes, et Esimese Astme Kohus kohustaks esiteks komisjoni esitama kõik sumahhi-asjaga seonduvad materjalid, nii need, mis pärinevad toetuse maksmisele eelnenud ajast, kui ka hilisemad, et komisjon annaks käesoleva kohtuasja toimikusse kõik tema käsutuses olevad kohtuasjaga seonduvad dokumendid sõltumata sellest, kas need on konfidentsiaalsed või mitte, ning teiseks seda, et Esimese Astme Kohus kuulaks tunnistajatena üle „komisjoni ametnikud, kes oleksid saanud kas otseselt või kaudselt sekkuda sumahhi-projektile toetuse maksmisele eelnenud ja sellele järgnenud haldusmenetlusse, samuti need, kes viisid läbi komisjoni pädevate talituste algatatud sisekontrolli", ning B.

127 Hageja märgib, et ta soovib saada kinnitust ka UCLAF poolt B esitatud avalduste kohta koostatud aruandes tõstatatud asjaolude kohta, ning kui see on asjakohane, siis soovib saada nende asjaolude kohta täpsustusi. Lisaks leiab hageja, et see tõendusmaterjal võib näidata, et vaidlustatud otsus tehti ilmselgelt ekslike faktide alusel.

128 Komisjon leiab, et hageja oli haldusmenetluse vältel kõigist kaitseks vajalikest asjaoludest ja tingimustest teadlik. Ta väidab, et ei saa ametnike kohtuistungil tunnistajatena ärakuulamise taotlust rahuldada, kuna see on liiga ebamäärane ning et sellised ärakuulamised ei ole käesolevas kohtuasjas asjakohased.

Esimese Astme Kohtu hinnang

129 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 64 lõike 2 punktide a ja b kohaselt on menetlust korraldavate meetmete eesmärk eelkõige tagada kirjaliku ja suulise menetluse nõuetekohane kulgemine ning hõlbustada tõendite kogumist ning nende punktide kindlaksmääramist, mille kohta pooled peavad esitama omapoolsed väited või mille puhul on vaja läbi viia eeluurimine. Sama kodukorra artikli 64 lõike 3 punkti d ja artikli 64 lõike 4 kohaselt võivad pooled teha ettepaneku nimetatud meetmete kasutamiseks kõigis menetlusstaadiumides ning need võivad seisneda dokumentide või kohtuasjaga seonduva mis tahes materjali esitamise nõudmises (Euroopa Kohtu 17. detsembri 1998. aasta otsus C-185/95 P: Baustahlgewebe *v.* komisjon, EKL 1998, lk I-8417, punkt 92).

130 Seevastu sama määruse artiklite 65–67 kohaselt on selliste uurimistoimingute eesmärk võimaldada poolel tõendada tema esitatud õiguslike aluste toetuseks esitatud faktiliste väidete paikapidavust (Esimese Astme Kohtu 8. novembri 2000. aasta otsus: T-175/97: Bareyt jt *v.* komisjon, EKL AT 2000, lk I-A-229 ja II-1053, punkt 90). Sellega seoses sisaldab hagi kooskõlas sama määruse artikli 44 lõike 1 punktiga e hageja pakutud tõendusmaterjali. Nimetatud määruse artikli 48 lõige 1 lubab pooltel lisaks esitada tõendusmaterjali repliigi ning vasturepliigi korras, kuid nõuab, et pooled põhjendaksid, miks nad seda nii hilja teevad. Sellegipoolest on vastutõendi esitamine ja varem esitatud tõendite täiendamine kodukorra artikli 66 kohaselt lubatud üksnes siis, kui Esimese Astme Kohus teeb määruse uurimistoimingute kohaldamise kohta.

131 Neist põhimõtetest lähtudes tuleb analüüsida, kas hageja taotlused menetlust korraldavate meetmete ja uurimistoimingute kohaldamiseks kuuluvad rahuldamisele või mitte.

132 Esiteks, mis puudutab kriminaalasja eeluurimise protokollide toimikusse lisamise taotlust, mille hageja esitas kohtuistungi protokolli kohta käivates märkustes, siis

tuleb tõdeda, et hageja ei ole kõnealuseid protokolle Esimese Astme Kohtule esitanud. Seega on see taotlus võrreldav nõudega, et Esimese Astme Kohus taotleks Hispaania kohtutelt nimetatud dokumentide esitamist. Kuigi hagejal on õigus esitada selline menetlust korraldava meetme kohaldamise taotlus mis tahes menetlusstaadiumis, on siiski Esimese Astme Kohtu otsustada, kas taotletav meede on menetluse nõuetekohase kulgemise jaoks vajalik. Et võimaldada Esimese Astme Kohtul hinnangut anda, peab taotluse esitanud pool määratlema nõutavad dokumendid ning esitama kohtule mingilgi määral tõendusmaterjali selle kohta, et taotletavatest dokumentidest võiks vastavas kohtuastmes kasu olla (eespool viidatud otsus Baustahlgewebe *v.* komisjon, punkt 93). Kui menetlust korraldavate meetmete kohaldamise taotlus on esitatud eesmärgiga saada uut faktilist materjali ning see esitatakse menetluse sellises staadiumis, kus uue tõendusmaterjali esitamine on põhimõtteliselt keelatud, nagu käesolevas kohtuasjas, on vajalik, et nimetatud meetmete kohaldamist taotlev pool põhjendaks, miks ta ei saanud sellist taotlust varem esitada.

133 Käesoleval juhul on hageja juba hagis viidanud Hispaanias algatatud kriminaalmenetlusele. Põhimõtteliselt oleks selle menetluse raames koostatud protokollide võimaliku asjakohasuse saanud hagi esitamise staadiumis heaks kiita. Pealegi edastas komisjon kaitsekokkuvõtte lisas toimikusse lisamiseks kaks protokolli, mis sisaldasid A ja C poolt kriminaalasja eeluurimise raames antud ütlusi. Hageja taotluses ei ole ühtki konkreetset viidet, mis võimaldaks nentida, et käesoleva kohtuvaidluse huvides oleks vajalik lisada toimikusse veel mõned nimetatud uurimise käigus koostatud protokollid, välja arvatud üldise iseloomuga väide, mille kohaselt hageja leiab, et „neis sisalduv info võib osutuda oluliseks tõe väljaselgitamisel", ega põhjendusi, miks ta ei esitanud nimetatud dokumentide lisamise taotlust varem. Neil asjaoludel leiab Esimese Astme Kohus, et kõnealuse meetme kohaldamine ei aitaks kaasa ei kirjaliku ega suulise menetluse nõuetekohasele kulgemisele ega hõlbustaks tõendusmaterjali kogumist.

134 Teiseks, mis puudutab 4. novembri 2003. aasta märkustes esitatud taotlust, et Esimese Astme Kohus kohustaks komisjoni „avalikustama lõpuks eranditult kõik sumahhi-asjaga seonduvad materjalid, nii need, mis pärinevad toetuse maksmisele

eelnenud ajast, kui ka hilisemad, isegi kui nende dokumentide esitamine võiks näidata, et institutsiooni enda ametnikud olid kaasatud rahvusvahelisse vandenõusse, mille eesmärk oli ühenduse eelarve ja Euroopa kodanike rahaliste vahendite petturlik ärakasutamine" ning „andma käesoleva kohtuasja toimikusse kõik tema käsutuses olevad kohtuasjaga seonduvad dokumendid sõltumata sellest, kas need on konfidentsiaalsed või mitte", tuleb esmalt märkida, et hagejale ei saa ette heita, et ta ei ole seda esitanud varem. Tegelikult taotles hageja juba hagi esitamisel kõigi vaidlustatud otsuse tegemisele eelnenud haldusmenetlusega seonduvate dokumentide esitamist, Esimese Astme Kohus nõudis haldustoimiku esitamist ning komisjon esitas ühe toimiku, mis tema väidete kohaselt on asjassepuutuv haldustoimik. Alles pärast seda, kui A edastas talle B poolt UCLAF-le esitatud avalduste aruande, oli hagejal võimalik teada saada, et komisjoni esitatud haldustoimikus ei olnud kõiki UCLAF kontrollkäiguga seonduvaid dokumente ning et nimetatud uurimisega seoses võib olla veel teisigi dokumente.

135 Samas ei märgi hageja, mis kasu võiks nimetatud dokumentidest Esimese Astme Kohtus toimuvas menetluses olla, peale selle, et ta leiab, et need dokumendid võiksid näidata teatavate komisjoni ametnike osalemist sumahhi-projekti raames toimunud pettustes. Nagu on märgitud eespool käesoleva kohtuotsuse punktides 81 ja 82, ei mõjuta komisjoni ametnike selline osalus, isegi juhul, kui see on tõendatud, nii taunitav kui see ka poleks, iseenesest vaidlustatud otsuse seaduslikkust. Seega ei ole hageja taotletud abinõu vaidluse lahenduse seisukohast asjakohane.

136 Kolmandaks, mis puudutab taotlust kuulata kohtuistungil üle tunnistajad, kelle nimed on ära toodud 4. novembri 2003. aasta märkustes, siis hageja märgib seoses nende asjaoludega, miks ta soovib nimetatud tunnistajate ülekuulamist, üksnes seda, et nende kohtuistungil ülekuulamise eesmärk on see, et „tunnistajad kinnitaksid ning vajadusel täpsustaksid Esimese Astme Kohtule [B poolt UCLAF ametnikele esitatud avalduste kohta koostatud aruandes] tõstatatud asjaolusid ja materjali ning et nad tõendaksid, et [vaidlustatud otsus] on osas, milles see on tehtud ilmselgelt ekslike faktide alusel, ebaseaduslik".

137 Mis puudutab B avaldusi, siis tuleb märkida, et need vastavad sisu poolest väga suures ulatuses poolte esitatud märkustes ja nende lisades esinevatele asjaoludele. Kuigi B esitas toimikust tulenevate asjaolude osas teatavaid täpsustusi, nimelt väites, et tunneb ära teatud allkirjad, mida varem pole suudetud identifitseerida, ei vaielnud ta neile vastu. Seega, nagu tuleneb eespool käesoleva kohtuotsuse punktides 66, 102 ja 104 esitatud järeldustest, ei sõltu käesoleva vaidluse lahendus B avaldustes sisalduvate uute asjaolude tõepärasusest, mida muud toimikus sisalduvad materjalid ei toeta. Seevastu seoses hageja äärmiselt üldsõnalise sooviga tõestada vaidlustatud otsuse aluseks olevate faktide ebatäpsust tuleb märkida, et hageja ei ole täpsustanud fakte, mida ta silmas peab, ning ei too ühtki põhjendust selgitamaks, miks ta ei esitanud sellist tõendusmaterjali hagiavalduses.

138 Järelikult tuleb hageja poolt kohtuistungi protokolli kohta esitatud märkustes ja 4. novembri 2003. aasta märkustes esitatud menetlust korraldavate meetmete ja uurimistoimingute kohaldamise taotlused jätta rahuldamata.

139 Eeltoodust järeldub, et hagi tuleb jätta rahuldamata.

Kohtukulud

140 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 2 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, mõistetakse kohtukulud, sh ajutiste meetmete kohaldamise menetluse kulud vastavalt kostja taotlusele välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**

2. **Mõista nii hageja enda kui komisjoni kohtukulud, sh ajutiste meetmete kohaldamise menetluse kulud, välja hagejalt.**

Forwood Pirrung Meij

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 18. jaanuaril 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

H. Jung

Koja esimees

J. Pirrung

Sisukord

Õiguslik raamistik ..... II - 99

Faktilised asjaolud ..... II - 102

Hagejaks olev äriühing ..... II - 102

Muud Entorn'i üksused ..... II - 102

Ühenduse finantsabi taotlus ja maksmine ..... II - 103

Projekti elluviimine ..... II - 104

Haldusmenetlus ja vaidlustatud otsus ..... II - 105

Menetlus ja poolte nõuded ..... II - 108

Õiguslik hinnang ..... II - 111

A — B avalduste kohta koostatud aruande ja aruande lisade arvestamine ..... II - 111

Poolte argumendid ..... II - 111

Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 111

B — Põhiküsimus ..... II - 112

Esimene ja teine õiguslik alus, mis seonduvad määruse nr 4253/88 artikli 24 ja põhjendamiskohustuse rikkumisega ..... II - 113

Poolte argumendid ..... II - 113

Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 118

— Finantsabi tühistamine ..... II - 118

— Ühenduse finantsabi kahe esimese osana välja makstud summade tagasimaksmine ..... II - 125

II - 141

Kolmas õiguslik alus, mis tuleneb kaitseõiguste rikkumisest ..... II - 131

Poolte argumendid ..... II - 131

Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 132

C — Hageja taotlused menetlust korraldavate meetmete ja uurimistoimingute rakendamiseks ..... II - 134

Poolte argumendid ..... II - 134

Esimese Astme Kohtu hinnang ..... II - 136

Kohtukulud ..... II - 139